

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 O Rs 128739 21 Rsž
Brčko, 21.10.2021. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Kovačević Maide kao predsjednika vijeća, Lučić Vuka i Nedić Srđana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Z.M. iz B., zastupanog po punomoćniku Mrđen Mirjani, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog JZU Z.c.B. B., zastupanog po punomoćniku Ramić Ameru, advokatu iz Brčkog, radi zaštite prava iz radnog odnosa, v. sp. 591,21 KM, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 O Rs 128739 20 Rs od 26.02.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 21.10.2021. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužioca Z.M. iz B. se odbija kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 O Rs 128739 20 Rs od 26.02.2021. godine POTVRĐUJE u stavu drugom i trećem izreke.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 O Rs 128739 20 Rs od 26.02.2021. godine, odlučeno je na slijedeći način:

„I

Poništava se rješenje tuženog JZU Z.c.B. B. broj 05-DK-031/19-3 od 30.12.2019. godine, kojim je tužitelju Z.M., kao zaposleniku tuženog, zbog teže povrede radne dužnosti iz člana 11 tačke b) i k) Pravilnika o materijalnoj i disciplinskoj odgovornosti zaposlenih JZU Z.c.B. B. određena novčana kazna u visini od 25 % plate isplaćene u mjesecu izricanja iste u trajanju od 3 mjeseca, te rješenje tuženog JZU Z.c.B. B. broj 05-UO-001/20-3 od 28.01.2020. godine, kojim je kao neosnovana odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja tuženog od 30.12.2019. godine.

II

Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem je tužitelj Z.M. iz B. tražio da se obaveže tuženi JZU Z.c.B. B. da mu isplati iznos odbijen od plate u ukupnom iznosu od 591,21 KM, a na osnovu rješenja od 30.12.2019. godine.

III

Svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.“

Tužilac blagovremeno izjavljenom žalbom prvostepenu presudu pobija u stavu drugom (kojim je odbijen sa dijelom tužbenog zahtjeva) i trećem izreke (odluka o troškovima postupka), zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud „preinači osporavanu presudu u stavu II i III, tako što će obavezati tuženog da tužiocu isplati odbijeni iznos od plate koji je odbijen na osnovu poništenog rješenja kao i da tužiocu nadoknadi troškove postupka, na ime takse i zastupanja od strane punomoćnika, na osnovu ove žalbe cijeneći sve što smo istakli u ovoj žalbi a posebno da cijeni priznanje tuženih u vidu konkludentnih radnji uzimajući u obzir izvedene dokaze, druge utvrđene činjenice, naročito one koje među strankama nisu sporne (tuženi u odgovoru na tužbu nije sporio da je tuženom odbijen iznos koji potražuje tužbom, zbog čega tužilac i nije imao potrebu dokazivati nespornu činjenicu, niti je tuženi tokom cijelog postupka to činio a imao je prednost u odnosu na oštećenog, s obzirom da su podaci o odbijanju sredstava od plate u njegovoj administraciji) ili ukine presudu u stavu II i II i vrati na ponovni postupak“. U prilogu žalbe dostavlja fotokopije akata tuženog broj 1749/21 od 26.08.2021. godine i broj 1748/21 od 26.08.2021. godine, te fotokopije platnih listi tužioca za mjesece 04., 05. i 06.2020. godine i mjesec 03.2021. godine.

U odgovoru na žalbu tužioca, tuženi pobija istaknute žalbene razloge i navode i predlaže ovom sudu da žalbu tužioca odbije u cjelosti kao neosnovanu.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 341. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 28/18 i 6/21 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Kod zaključka da tuženi u ovoj parnici nije dokazao da je tužilac svojim ponašanjem počinio teže povrede radne dužnosti iz člana 11. tačke b) i k) Pravilnika o materijalnoj i disciplinskoj odgovornosti zaposlenih u JZU Z.c.B. B., prvostepeni sud je donio odluku sadržanu u stavu prvom izreke pobijane presude, dok je odluku sadržanu u stavu drugom izreke, prvostepeni sud donio stoga što tužilac, na kome je bio teret dokazivanja, tokom postupka nije dokazao koji iznos mu je na osnovu rješenja tuženog od 30.12.2019. godine odbijan od plate.

Odluku o troškovima, prvostepeni sud je, uvažavajući uspjeh stranaka u ovoj parnici, donio primjenom odredbe člana 120. stav (2) Zakona o parničnom postupku.

Iako u žalbi, kao žalbene razloge ističe pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava, tužilac prije svega, prvostepenu presudu u pobijanom dijelu osporava zbog povrede odredbe člana 248. Zakona o parničnom postupku i to tvrdnjama da je tuženi konkludentnim radnjama odnosno „ne pobijanjem tvrdnje tužioca iznesene u tužbi a zatim preciziranog iznosa u uređenoj tužbi, upravo priznao da je tužiocu odbijen iznos koji potražuje tužbom“, a svoje ukazivanje opravdava i citiranjem komentara konkretnog člana Zakona o parničnom postupku autora Joze Čizmića (Sarajevo 2009. godina).

Po ocjeni ovog suda, nije osnovano ukazivanje u žalbi tužioca da je prvostepeni sud pobijani dio svoje presude (stav drugi izreke) donio uz povredu odredbe člana 248. Zakona o parničnom postupku.

Navedenom odredbom, u relevantnom dijelu (stav 1), propisano je da ne treba dokazivati činjenice koje je stranka priznala pred sudom u toku parnice. Međutim, iako priznanje odlučnih činjenica, kako to tužilac navodi u žalbi, pored eksplicitnog (u pismenom podnesku ili usmeno na ročištu), teoretski, može biti dato i konkludentno, ovaj sud nalazi da tuženi u ovoj parnici nije konkludentno priznao činjenicu da je tužiocu na ime izvršenja novčane kazne zbog disciplinskog prestupa u periodu od tri mjeseca isplaćivana plata u ukupnom iznosu nižem za 591,21 KM. Ovo stoga, što je tuženi tokom cijelog prvostepenog postupka u potpunosti osporavao postavljeni tužbeni zahtjev tužioca, a priznanje činjenica predstavlja nepovoljnu procesnu radnju za tuženog, pa se sve okolnosti iz kojih se izvodi zaključak o posrednom priznanju (ponašanju iz kojeg slijedi zaključak sa sigurnošću) imaju restriktivno tumačiti. To dalje znači, da samo zato što neka činjenica nije direktno osporena za posljedicu nema da je ista priznata, prije svega imajući u vidu obavezu stranaka da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da izvode dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (član 7. Zakona o parničnom postupku), dakle, obavezu stranaka da dokažu činjenice na kojima zasnivaju svoj zahtjev (član 246. Zakona o parničnom postupku), kako je to pravilno ocijenio i prvostepeni sud.

Odredbom člana 327. stav (1) Zakona o parničnom postupku propisano je da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, osim ako žalilac pruži dokaze da ih bez svoje krivice nije mogao iznijeti, odnosno predložiti do zaključenja glavne rasprave. Budući da tužilac u žalbi ne obrazlaže i dokazuje da fotokopije akata tuženog broj 1749/21 od 26.08.2021. godine i broj 1748/21 od 26.08.2021. godine, te fotokopije platnih listi tužioca za mjesece 04., 05. i 06.2020. godine i mjesec 03.2021. godine, nije bio u prilici predložiti kao dokaze do zaključenja glavne rasprave pred prvostepenim sudom, ovaj sud iste nije uzeo u razmatranje prilikom odlučivanja o izjavljenom redovnom pravnom lijeku.

Kod izloženog, kako nisu ostvareni žalbeni razlozi i navodi kojima tužilac pobija prvostepenu presudu, a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti i kako tužilac odluku o troškovima sadržanu u stavu trećem izreke prvostepene presude pobija samo kroz pobijanje odluke o glavnoj stvari, jer u žalbi konkretnim prigovorima ne ukazuje da odluka o troškovima nije pravilna, valjalo je primjenom odredbe člana 346. Zakona o parničnom postupku odlučiti kao u izreci ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Maida Kovačević